

Sme tu pre Vás GRÉCKOKATOLÍCKA CIRKEV

farnosť Zosnutia Presvätej Bohorodičky
Humenné – mesto

www.grkat.he.sk/mesto

Cena: dobrovoľný príspevok

Ročník: 3. Číslo: 4

Naozaj verím vo večný život?

V knihe *Príbehy pútnika* je opísaná spoveď, počas ktorej spovedník vyhrešil penitenta asi takto: Čo sa ty tu z maličkostí spovedáš a obchádzaš to, čo je najdôležitejšie?! Veď ty ani Pána Boha skutočne nemiluješ, ani vo večný život naozaj neveríš!

Pomocou tohto spovedníka si penitent uvedomil nasledujúce hriechy: *Nemilujem Boha, lebo keby som ho miloval, tak by som na neho stále s radosťou v srdci myslel a každá myšlienka na Boha by mi spôsobila radostnú slasť. Oveľa častejšie a radšej však myslím na bežné, každodenné záležitosti a rozmýšľanie o Bohu ma unavuje a nudí. Ak by som Boha miloval, rozhovor s ním počas modlitby by ma povzbudzoval, naplňal slasťou a priťahoval k stálemu prebývaniu s ním. Je to však naopak: v modlitbe nielenže nenachádzam radosť, ale je pre mňa namáhavá, bojujem s nechťou, oslabujem sa poddávaním sa lenivosti a som ochotný zaoberať sa akýmkoľvek maličkosťami, len aby som mohol modlitbu prerušiť, alebo od nej celkom upustiť. Vo chvíľach nečinnosti mi čas ubieha nepozorovane, a keď sa sústreďujem na Boha, stojac v jeho blízkosti, cítim, že každá hodina je dlhá ako rok.*

Podobnou malomyselnosťou môže byť poznačená naša viera vo večný život, uvedomuje si pútnik vďaka spovedníkovi: *Keby som pevne veril a bol by som presvedčený, že po smrti ma čaká večný život a odplata za pozemské skutky, stále by som na to myslel a žil by som ako prisťahovalec, ktorý sa pripravuje vkročiť do svojej vlasti. Je to však naopak, na večnosť ani nepomyslím a obdobie pozemského života vnímam ako hranicu svojho bytia. Vo svojom vnútri ukrývam myšlienku: ktovie, čo bude po smrti? Ak aj hovorím, že verím v nesmrteľnosť, hovorím to len rozumom, lebo*

moje srdce nie je o tom také presvedčené, o čom jasne hovoria moje skutky a ustavičná starosť o dobré zabezpečenie v tomto živote.

Na druhej strane by bolo veľkým zjednodušením hovoriť, že „nikto sa do večnej radosti neponáhľal“. Pozrime sa na mučeníkov, ktorí boli takými kresťanmi, ktorí mali do neba veľmi naponáhlo. Len skutočne opravdivou a úprimnou vierou vo večný život možno vysvetliť radosť, s akou kresťania prijímali správy o mučeníctve svojich priateľov a známych. „Veľmi som sa potešil, že jeho bezúhonné pôsobenie sa zavrášilo tak veľkolepo,“ píše svätý Cyprián rímskemu kléru, keď sa dozvedel o mučeníckej smrti pápeža Fabiána.

Príklad plnej pripravenosti na smrť i na ďalší život dal už apoštol Pavol: „*Oboje na mňa dolieha: túžim zomrieť a byť s Kristom, a to by bolo oveľa lepšie, ale zostať v tele je zasa potrebné pre vás. A s istotou viem, že zostanem a budem s vami všetkými na váš osoh a radosť z viery.*“ (Flp 1, 23-25). Ani veľmi horlivá viera vo večný život nevyžaduje netrpezlivú túžbu čo najrýchlejšie odletieť z tejto zeme. Jeden z významných súčasných psychológov si všimol takúto zákonitosť: „*Pravdepodobne by sme mohli dokázať, že v priebehu histórie tí kresťania, čo mali naozaj najväčšie zásluhy na tomto dočasnom svete, boli zároveň takí, čo najhorlivejšie verili v budúci život.*“

Pravda je, že väčšina z nás vtedy, keď vážne ochorie, najradšej by chcela oddialiť blížiacu sa smrť. Hovorí však takýto postoj o našej neviere vo večný život? Veď aj neveste, ktorá veľmi túži po sobáši, sa niekedy stane, že by veľmi chcela samotnú chvíľu oddialiť aspoň o niekoľko minút; pritom uzatvorenie sobáša nie je predsa spojené so žiadnym utrpením.

„*Naozaj verím vo večný život?*“ – táto otázka si zaslúži, aby sme sa nad ňou zamysleli. Zvlášť nástojčivo sa objavuje vtedy, keď smrť začína hľadiť do očí, ale aj vtedy, keď nás smrť postupne oddeľuje od blízkych a známych. Naša viera vo večný život sa však nemeria jej chápaním a nemeria sa ani našou schopnosťou predstaviť si, ako bude vyzeráť večný život.

Jestvujú najmenej tri znaky, podľa ktorých možno rozpoznať, že naozaj verím vo večný život: pestovanie dôvery; voľba Božej cesty aj vtedy, keď je v rozpore so zákonmi tohto sveta; čerpanie z prameňov večného života, ku ktorým nás povoláva Ježiš Kristus: „*Veru, veru, hovorím vám: Ak nebudete jesť telo Syna človeka a piť jeho krv, nebudete mať v sebe život. Kto je moje telo a pije moju krv, má večný život a ja ho vzkriesim v posledný deň.*“ (Jn 6, 53-54)

o. Mikuláš Fejko

Došlo 16.02.2011

Č.: 89/2011

SLOVO

Hlavná 1, P. O. Box 204

080 01 Prešov

Prešov, 03. 01. 2011

Slava Isusu Christu!

Dôstojný otče, drahí veriaci z Humenného,

úvodom tohto sprievodného listu chcem čo najsrdečnejšie poďakovať za prejav dôvery všetkým tým, ktorí sa aj tohto roku stali čitateľmi nášho jediného oficiálneho časopisu Gréckokatolíckej cirkvi na Slovensku – Slova. V rámci získavania prostriedkov na tlač časopisu v tomto roku bola vaša farnosť vybraná ako jeden z 25 čitateľov, ktorých sme sa rozhodli obdarovať malou pozornosťou – knihami z produkcie našich partnerských vydavateľstiev. Verím, že vo vašej farskej knižnici budú tieto knihy slúžiť všetkým vám a pri ich čítaní zažijete pekné chvíle. Zároveň verím, že tak ako Slovo aj ony vám pomôžu na ceste vašej osobnej spásy.

S pozdravom a želaním všetkého dobrého,

no najmä Božej lásky a milosrdenstva v novom roku 2011

prot. Juraj Gradoš, ThLic.
šéfredaktor

Príbeh na zamyslenie

Mladý muž, ktorý sa celé dni a týždne, ba až mesiace usiloval naučiť sa modliť a meditovať, zistil, že to nedokáže, že nijaká jeho skúsenosť nie je trvácna. Nič mu neostalo v rukách, všetko sa mu rozplynulo ako voda medzi prstami. Bol už celý zúfalý a chcel prestať s modlitbou i meditáciou, keď tu počul o mudrcovi, ktorý žil na púšti a bol majstrom modlitby a meditácie.

Dobre teda, povedal si, urobím posledný pokus, navštívim toho mudrca a opýtam sa ho, ako sa mám modliť. A vybral sa na cestu.

Keď prišiel k múdremu mužovi na púšti, povedal mu: „*Si majster modlitby a meditácie, nauč ma tak sa modliť, aby mi to bolo na úžitok!*“

A mudrc mu povedal: „*Vidíš tam ten špinavý drôtený košík?*“

„*Áno.*“

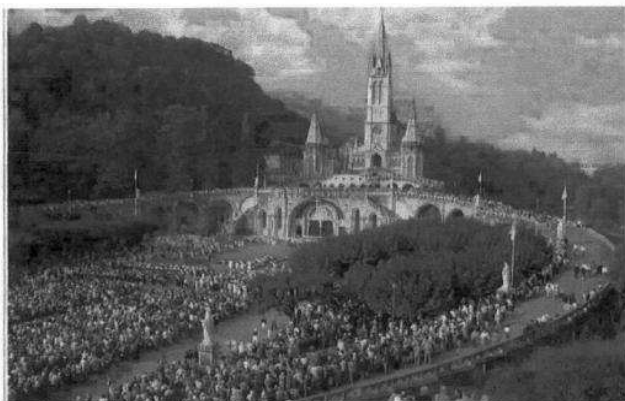
„*Vezmi ho a chod' s ním po vodu.*“

Mladý muž vzal drôtený košík, zašiel niekoľko sto metrov k studni, nabral doň vodu a vrátil sa k mudrcovi. Ale kým k nemu prišiel, všetka voda z drôteného koša vytekla.

Múdry muž mu zase povedal: „*Chod' a dones vodu!*“ A ten sa aj druhý raz vybral, ale výsledok bol rovnaký. Mudrc ho aj tretí raz vyzval: „*Chod' a dones vodu!*“ A tak sa to ešte viac ráz opakovalo, kým mladý muž nezačal reptáť: „*To sa predsa nikdy nemôže podariť!*“ A povedal múdremu mužovi: „*Veď vidíš, že s drôteným košom sa nedá naberať voda, všetka vždy vytečie!*“

Vtedy mu mudrc povedal: *Rovnako je to aj s modlitbou. Nedoniesol si síce vodu, ale drôtený košík, ktorý bol prv špinavý, je teraz čistý. To sa stane aj pri modlitbe. Aj keď nemáš pocit, že si niečo získal, modlitba alebo meditácia ťa očistila.*“

Organizuje Gr.kat. farnosť Humenné

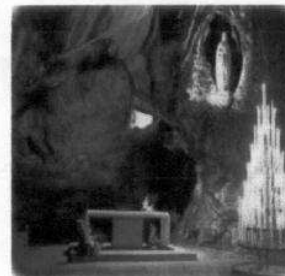

MONACO – LURDY 6 dňový pútnicko - poznávací zájazd

10. - 15. mája 2011

PROGRAM:

- 1. deň:** Odchod z Humenného v nočných hodinách, tranzit cez krajiny EÚ, noc v autobuse.
- 2. deň:** Príchod do **MONACA**. Prestávka, prehliadka mesta. Vo večerných hodinách príchod do **LÚRD**, nocľah.
- 3. deň:** Raňajky. Medzinárodná svätá omša, prehliadka Lúrd, návšteva rodného domu **sv. Bernardetty**, väznice **Cachot**, kúpanie účastníkov v lurdskej vode, požehnanie chorých so sviatosťou oltárnu, sviečkový sprievod, nocľah.
- 4. deň:** Raňajky, svätá omša, Krížová cesta, voľný program, vo večerných hodinách odchod do Ženevy, noc v autobuse.
- 5. deň:** Príchod do **ŽENEVY**, prehliadka mesta, svätá omša, voľný program, v popoludňajších hodinách odchod na Slovensko.
- 6. deň:** Návrat do Humenného v popoludňajších hodinách.

DOPRAVA

Klimatizovaným autobusom s ponukou chladených a teplých nápojov.

CENA

240,- €

Plánovaná trasa:

Humenné – Žilina – Bratislava – Monaco – Lurdy – Ženeva a späť

Cena obsahuje: dopravu klimatizovaným autobusom /s ponukou teplých a chladených nápojov/
2x ubytovanie s raňajkami v Lurdách
služby sprievodcu CK
poistenie CK proti insolventnosti

Nepovinný príplatok: komplexné cestovné poistenie 1,40 €/deň/osoba /alebo 22,- € bez akýchkoľvek platieb/

CK Ezotour si v prípade nutnosti vyhradzuje právo zmeny trasy a poradia programu pri zachovaní obsahu zájazdu, prípadne presun metrom alebo iným dopravným prostriedkom počas prehliadky miest. Pre realizáciu zájazdu pri zachovaní ceny zájazdu je nevyhnutných najmenej 40 účastníkov.

Kontaktná osoba: p. Sisková, **0908 871 362**

Sviatosť pokánia a zmierenia

Sviatosť pokánia - dokumenty Jána Pavla II. o pokaní

Pontifikát Božieho služobníka pápeža Jána Pavla II. je nesmierne bohatý v každej oblasti kresťanského života. Jeho misijné cesty, množstvo písomných dokumentov (encyklík, apoštolských konštitúcií, exhortácií, apoštolských listov), verejných prejavov a príhovorov spôsobili novú veľkú obnovu Katolíckej cirkvi a predstavili ju ako skutočnú cestu a záruku večného života pre všetkých. Jeho osobnosť a všetko, čo s ňou súvisí, vyzýva všetkých ľudí dobrej vôle k nasledovaniu tohto úžasného vzoru kresťana.

V krátkosti budú predstavené dokumenty, ktoré sa bezprostredne dotýkajú našej témy o sviatosťnom pokaní: encykliky *Redemptor hominis*, *Dives in misericordia*, *Veritatis splendor*, apoštolské listy *Novo millennio ineunte* a *Misericordia Dei* a podrobnejšie apoštolská exhortácia *Reconciliatio et paenitentia*.

Redemptor hominis (4. marec 1979)

Už prvá encyklika Jána Pavla II. *Redemptor hominis*, ktorá je akýmsi jeho

inauguračným dokumentom, a predstavuje jeho víziu pre účinkovanie Cirkvi v súčasnosti na blížiacom sa prelome storočí i tisícročí s pohľadom na „*Vykupiteľa človeka, Ježiša Krista, stred vesmíru a dejín*.“ V nej s veľkým zanietením a presnosťou objasňuje tajomstvo vykúpenia, ktoré je spôsobom, ako sa priblížiť k Otcovi budúceho veku. Spoločenstvo s Bohom a s ostatnými údmi Kristovho tela sa deje v slávení Eucharistie a prečítovaním sviatosťného pokánia, ktoré sa chápe ako čnosť.

Samotnú sviatosť pokánia predstavuje ako prostriedok „*na nasýtenie človeka tou spravodlivosťou, ktorá pochádza od samého Vykupiteľa*“ (RH 20). Ježiš Kristus je cestou k dokonalosti, je cieľom zákona, aby spravodlivosť mohol dosiahnuť „*každý, kto verí*“ (Rim 10, 4). Božia spravodlivosť je teda jeho milosť – dar Svätého Ducha, ktorého ponúka každému k posväteniu a obnoveniu vnútorného človeka. Prvým dielom Svätého Ducha je obrátenie človeka, ktoré sa završuje sviatosťou pokánia.

Ďalej opisuje vykúpeného človeka a jeho situáciu v súčasnom svete a zároveň predstavuje Cirkev ako tú, ktorá prostriedkami milosti vykúpenia sa stáva všeobecnou sviatosťou spásy. Touto encyklikou vyzýva Svätý Otec zamerať svojho ducha, vôľu a srdce na Krista, ktorý je pôvodcom a zavŕšiteľom našej viery a spásy. Toto vedie k obráteniu a pokániu človeka, aby obnovil spoločenstvo s Bohom Otcom. Cirkev plní úlohu učiteľky a matky, ktorá sa stará o povolanie človeka. Zdôrazňuje prvenstvo etiky pred technikou, nadradenosti človeka nad vecami.

Dives in misericordia (30. december 1980)

Ďalšia z jeho encyklík *Dives in misericordia* predstavuje „v Kristovej tvári tvár Otca, ktorý je v skutku Otec milosrdenstva a Boh všetkej útechy.“ Zdôrazňuje v nej zjavenie milosrdenstva prostredníctvom vtelenia Božieho syna Ježiša Krista, mesiášske poslanstvo, ktoré predovšetkým oslovuje chudobných, zajatých, slepých a hriešnikov, milosrdenstvo zjavené v kríži a zmŕtvychvstaní, milosrdenstvo z pokolenia na pokolenie v poslaní Cirkvi. Toto poslanie je dôležité pre

život jej členov, ktorí iba takto môžu seba samých vidieť v plnej dôstojnosti svojej prirodzenosti, a ktorí sú pozvaní preukazovať si toto milosrdenstvo navzájom. Preto Cirkev neustále vyznáva, hlása a vyzýva k obráteniu – je poverená službou zmierenia.

Sviatosť pokánia predstavuje ako sviatosť Božieho milosrdenstva, ktorá urovnáva cestu každému, aj keď je obťažovaný veľkými hriechmi. V tejto sviatosti môže každý človek zvláštnym spôsobom zakúsiť milosrdenstvo, totiž tú lásku, ktorá je mocnejšia než hriech. Ako je dokonalý Boh, tak aj jeho milosrdenstvo je samo v sebe nekonečné. Preto je nekonečná a nevyčerateľná Otcova ochotná vôľa prijať aj márnотratných synov, ktorí sa vracajú do jeho domu. Taktiež je nekonečná i radosť a moc odpustenia, ktoré ustavične vyvierajú z podivuhodnej obety Božieho Syna. Nijaký ľudský hriech túto moc nemôže prevýšiť ani obmedziť. V človekovi pred ňou môže postaviť hrádzu jedine nedostatok dobrej vôle, neochota obrátiť sa a robiť pokánie, t.j. zotrvávanie v zatvrdlivosti, odporovanie milosti

a pravde, najmä odmietaním svedectva kríža a Kristovho zmŕtvychvstania.

Obrátenie sa k Bohu je teda vždy výsledkom „nájdania“ Otca, ktorý je bohatý na milosrdenstvo. Opravdivé poznanie Božieho milosrdenstva a dobrotivej lásky je tiež večným a nesmiernym prameňom obrátenia, nielen ako prechodného vnútorného úkonu, ale aj ako trvalého zmýšľania a duševného stavu. Lebo tí, čo touto cestou poznávajú Boha a týmto spôsobom ho „vidia“, nemôžu žiť inakšie, iba tak, že sú k nemu stále obrátení.

Cirkev žije opravdivým životom, keď vyznáva a hlása milosrdenstvo – túto najpodivuhodnejšiu vlastnosť Stvoriteľa a Vykupiteľa - a keď privádza ľudí k prameňom Spasiteľovho milosrdenstva, ktoré ona opatruje a rozdáva. V tomto ohľade má veľkú dôležitosť stále rozjímanie o Božom slove a predovšetkým uvedomelé a náležité prijímanie Eucharistie i sviatosti pokánia, t. j. zmierenia.

Veritatis splendor (6. august 1993)

Encyklika *Veritatis splendor* sa zaoberá otázkou mravnosti. Aj v jej úvode, ako je samozrejmosťou vo väčšine oficiálnych dokumentov a príhovorov Jána Pavla II., rozhodujúcou odpoveďou na otázky „Čo mám robiť? Aký je zmysel môjho života?“ je Ježiš

Kristus, ktorý svojím svetlom osvecuje každého človeka.

V rozhovore Ježiša s bohatým mladíkom môžeme objaviť cestu do večného života – prikázania. Otázka, s ktorou sa obracia na Ježiša Nazaretského bohatý mladík: „*Učiteľ, čo dobré mám robiť, aby som mal večný život?*“ (Mt 19,16), vychádza z hĺbky srdca. Je to zásadná otázka v živote každého človeka a je potrebné na ňu odpovedať; týka sa totiž konania mravného dobra a večného života. Zvlášť sú zvýraznené prikázania, ktoré vyjadrujú osobitú dôstojnosť človeka.

Ďalej encyklika podáva náuku o pravej slobode človeka. Táto pravá sloboda spočíva v zachovávaní všeobecných a nemenných mravných noriem – prirodzenom a zjavenom zákone, ktoré Cirkev ochraňuje. V rozhodnosti s akou to robí nie je nič potupné. Táto rozhodnosť je výlučnou službou pravej slobode človeka: pretože práve mimo pravdy alebo v opozícii voči nej niet nijakej slobody. Bezpodmienečná, nijaké ústupky a úpravy nepripúšťajúca obrana týchto skutočností, ktoré si nevyhnutne vyžaduje osobná dôstojnosť človeka, je cestou, pre ktorú sa treba rozhodnúť, i podmienkou samotnej existencie slobody. Spochybňovanie objektívnosti mravného zákona vo

všeobecnosti a popieranie absolútnosti mravných zákazov týkajúcich sa konkrétnych ľudských skutkov vyvoláva aj zmätok v hierarchii hodnôt.

Ako následok porušenia zákona je oslabenie čnosti lásky alebo strata posväcujúcej milosti – teda spoločenstva s Bohom, pravej slobody a upadnutie do otroctva hriechu s jeho následkami. K obnoveniu posväcujúcej milosti – spoločenstva s Bohom a k získaniu pravej slobody sa človek môže „vrátiť úprimným pokáním“ (VS 69). V tejto súvislosti sa otvára primeraný priestor pre Božie milosrdenstvo voči hriechu človeka konajúceho pokánie a pre zhovievavosť voči ľudskej slabosti. Táto zhovievavosť však nikdy neznamená, že miera dobra a zla sa vystavuje nebezpečenstvu alebo sfalšovaniu, aby sa prispôsobila situácii. Za vzor úprimného pokánia kladie postoj mytníka pri modlitbe: je si vedomý svojej viny, nehľadá spôsob jej ospravedlnenia, ale poníženosťou v modlitbe prosí o Božiu milosť, teda odpustenie hriechov. Ako prostriedky k obnoveniu mravného myslenia a konania, ktoré vedú k viere a úprimnému obráteniu, predkladá výzvu na formovanie svedomia a evanjelizáciu. Výzvu na formovanie svedomia

nachádzame už v Kristových slovách o oku, ktoré je lampou tela a ktoré určuje, či telo bude vo svetle alebo tme. Božie slovo je totiž svetlom na ceste k formovaniu svedomia a stáva sa predmetom obrátenia, obrátenia k pravde a dobru. To potvrdzuje aj apoštol Pavol, keď vyzýva, aby sme sa nepripodobňovali tomuto svetu, ale aby sme si premenili a obnovili myseľ. Evanjelizácia a v súčasnej dobe zvlášť „nová evanjelizácia“ prináša so sebou aj ohlasovanie aj mravnú ponuku, a tak povolávala k viere a pravde a k pokániu a obnove. Ako v oblasti právd viery, tak ešte väčšmi pri objasňovaní základov a významu kresťanskej mravnosti ukazuje nová evanjelizácia svoju pravdivosť a súčasne vyžaruje celú svoju misijnú silu, keď sa uskutočňuje nielen darom ohlasovaného slova, ale istým spôsobom predovšetkým darom „uskutočňovaného slova“. Osobitne je to život vo svätosti, kde možno bezprostredne vnímať krásu pravdy, oslobodzujúcu silu Božej lásky, hodnoty bezvýhradnej vernosti voči všetkým požiadavkám Pánovho zákona, a to aj v tých najťažších životných situáciách – zdôrazňuje Svätý Otec.

o. Martin Zlacký

Predpôstne obdobie

Takáto prax je v latinskej cirkvi neznáma, avšak na Východe je tradícia osobitnej prípravy na Veľký pôst starobylá. Už veľkí kazatelia a znalci duchovného života 4. stor., akými boli sv. Bazil Veľký, sv. Ján Zlatoústý, Cyril Alexandrijský a iní nám zanechali svoje kázne a slová, slová, v ktorých poukazujú na pôst, ktorý očakávame, nie prežívame.

Cieľom tejto prípravy je obnoviť náš vzťah k Bohu a takto mať čo najväčší duchovný ošoh z pôstu. Príkladmi zo Sv. písma, ktoré nám cirkev po tieto dni predkladá, sa máme povzbudiť na pravú modlitbu, kajúcnosť a hlbokú ľútosť nad hriechmi. Taktiež nadobudnúť správny postoj k Bohu, v ktorom máme vidieť milosrdného Otca, ale aj spravodlivého sudcu. Všetko tu vedie človeka k tomu, aby zanechal pýchu a nadutosť farizeja, pokorne sa modlil ako mýtnik, kajal sa ako márnotravný syn, mal bázeň pred Božím súdom a oplakával svoje priestupky ako praotec Adam. Aby prijal námahy pôstu počas Štyridsiatnice, nasledujúc tak svojho Spasiteľa, ktorý sa štyridsať dní postil v jordánskej púšti.

Nedeľa Mýtnika a farizeja

Svoje pomenovanie dostala podľa Evanjelia, ktoré sa číta na sv. Liturgii a je centrálnou myšlienkou tejto nedele (Lk 18, 10 - 14). Na tomto Ježišovom podobenstve Cirkev poukazuje na dva typy ľudí, na dva postoje, ktoré môžeme pred Bohom zaujať. Buď prijmem mýtnikovu pokoru, a bijúc sa do prs budeme volať: "Bože, buď milostivý mne hriešnemu!" alebo uprednostníme správanie farizeja. K tej prvej voľbe nás pobádajú aj liturgické texty tejto nedele. Napríklad kondák: *"Chráňme sa pyšných rečí farizeja. Od mýtnika sa naučme pokore. Pokorným hlasom kajúcne volajme: - Spasiteľ sveta, očisť svojich služobníkov."*

Prvou liturgickou zvláštnosťou okrem týchto textov je aj to, že sa na utierni po čítaní sv. Evanjelia a 50-tého žalmu spievajú kajúce tropáre: *"Dvere pokánia otvor mi Darca života, lebo môj duch hneď zrána sa obracia k Tvojmu sv. chrámu. Svoj telesný chrám nosím celý poškvrnený. Ale Ty ako štedrý, očisť ma dobrotivo*

svojou milosťou. Na cestu spasenia uveď ma Bohorodička, lebo hriechmi som si poškvrnil dušu a v nedbalosti o spásu prežil celý svoj život. Ale ty svojím príhovorom zbav ma každej nečistoty. Mysliac na množstvo zla, ktoré som vykonal, bojím sa, ja ničomný, strašného súdneho dňa, ale dúfam v milosť tvojho zľutovania a ako Dávid volám k tebe: - Zmiluj sa Bože nado mnou, pre svoje veľké milosrdenstvo!"

Príprava na veľkopôstne obdobie teda začína hľadaním a modlitbou o pokoru, ktorá je začiatkom pravého pokánia. Lebo pokánie je predovšetkým návratom k pravému usporiadaniu vecí, obnovením pravej vízie.

Ak každý z nás sa bude modliť podľa príkladu mýtnika, so sklúčeným srdcom a pokorným duchom, stane sa dôstojným veľkej milosti od Toho, ktorý vidí do všetkých srdc. Pán otvorí aj jemu dvere pokánia, vovedie ho do svätých a spasiteľných dní sv. Štyridsiatnice, pomôže mu svojou blahodarnosťou priniesť to pravé pokánie, a získa plné odpustenie a zmilovanie.

Nedeľa Márnotravného syna

Týždeň pred touto nedeľou sa volá - Sedmica vsejadnaja - alebo tzv. spoločnaja (voľnica). Počas tohto týždňa v stredu a piatok nie je pôst. Táto prax chce odlišiť veriacich byzantského obradu od Arménov - monofyzitov, ktorí sa po tieto dni postia. Ďalší dôvod pochádza z myšlienky predchádzajúcej nedele. Pôst nás nemá robiť nadutými ako farizeja ktorý sa chváli, že sa postí dva razy do týždňa.

Centrálnou myšlienkou tejto nedele je podobenstvo o márnotravnom synovi (Lk 15,11-32). Táto zvesť sa pokladá za jednu z najkrajších statí Svätého Písma. Odzrkadľuje sa tu najväčšie Božie milosrdenstvo a hlboká kajúcnosť človeka. Učí nás o tom aj synaxar v čítaní tejto nedele: *"Sú ľudia, ktorých duše sú obťažované množstvom ťažkých hriechov, ktorí sa už v mladosti oddali nerestiam, padli do priepasti zla a prichádzajú do zúfalstva (a príčinou zúfalstva je pýcha), aj napriek tomu všetkému sa nechcú vrátiť k čnostiam, lež opačne, ešte*

viac sa zväzujú do pút zla a kráčajú v ústrety ešte horšej záhube. S týmito ľuďmi majú sv. otcovia súcit a usilujú sa o ich spásu, predkladajú toto podobenstvo, aby z ich duší aj s koreňom vytrhli zúfalstvo a povzbudili ich k čnostiam, ukazujúc hriešnikom bohatstvo milosti a Božej lásky k ľuďom, lebo aj toto Kristovo podobenstvo poukazuje na to, že nijaký hriech nemôže zvíťaziť nad milosrdenstvom Pána." Cirkev nám pripomína, čo sme opustili a stratili. A počujúc jej hlas si spomíname na to, čo sa spieva v kondáku tohoto dňa: "Nerozumne som sa vzdialil od tvojej otcovskej slávy a premrhal bohatstvo, ktoré si mi daroval. Avšak hlasom mánotratného syna k tebe volám: - Zhrešil som pred tebou, štedrý otče, prijmi ma späť kajúceho sa, prijmi ma ako jedného zo svojich sluhov."

Treba zvlášť spomenúť jednu konkrétnu liturgickú zvláštnosť tejto, ale aj dvoch nasledujúcich nediel. Na rannej bohoslužbe (utierni), po slávnostných a radostných žalmoch polyjeleja, spievame smutný a nostalgický 137 žalm: "Na brehu Babylonských riek tam sme sedávali a plakali, keď sme si spomínali na Sion. A tí, čo nás trápili, žiadali veselost' - Zaspievajte nám nejaké piesne sionské! - akože môžeme spievať radostnú pieseň Pánovu v cudzej krajine? Jeruzalem, keby som zabudol na teba, nech mi odumrie moja pravica. Nech sa mi jazyk prilepí o d'asná, ak sa nebudem rozpomínať na teba, ak nevyvýšim Jeruzalem za vrchol svojej radosti..." Je to žalm vyhnanstva. Spievali ho židia v Babylonskom zajatí, spomínajúc na svoje sväté mesto Jeruzalem. Tento žalm sa stal navždy piesňou človeka, ktorý si uvedomuje svoje oddelenie od Boha a uvedomujúc si toto, stáva sa opäť človekom, tým, ktorý sa nedokáže nikdy plne uspokojiť ničím v tomto padlom svete, preto svojou prirodzenosťou a poslaním je pútnikom. Tento žalm odhaľuje samotný veľký pôst ako putovanie a pokánie - ako návrat.

Mäsopôstna nedeľa

V sobotu pred touto nedeľou na ktorej si pripomíname posledný súd, sv. Cirkev sa modlí za zosnulých, aby aj oni s nami spoločne stáli na pravej strane pri poslednom súde. Táto sobota sa nazýva práve preto zádušnou.

V predvečer tohoto dňa (už v piatok večer), nás Cirkev pozýva k všeobecnej spomienke na všetkých zosnulých. Aby sme pochopili zmysel spojenia medzi Veľkým pôstom a modlitbou za zosnulých, musíme pamätať na to, že kresťanstvo je náboženstvom lásky. Veľká večerná bohoslužba (večiereň) za zosnulých v Mäsopôstnu sobotu slúži ako vzor všetkým ostatným spomienkam na zosnulých a opakuje sa ešte počas druhej, tretej a štvrtej soboty Veľkého pôstu.

Prvé pomenovanie samotnej nedele, o ktorej je táto kapitola, vychádza z toho, že ňou začína samotný pôst od mäsa (mjasopustná - opúšťame mäso) a druhé pochádza od čítania sv. Evanjelia, ktoré opisuje posledný súd. Ako ozvena na evanjelióvu myšlienku znie stichira mäsopestnej nedele: "Pane, rozumejúc Tvojím prikázaniám, podľa nich budeme aj žiť. Hladných nasýtime, smädným dáme piť, nahých zaodějeme, cudzincov prichýlime, chorých a uväznených navštívime... Nech aj nám povie Ten, ktorý bude súdiť celú zem - Prídte požehnaný môjho Otca, zaujmite miesto, ktoré je pre vás pripravené od stvorenia sveta."

Syropôstna nedeľa

V tento deň stojíme na prahu začiatku vlastného pôstneho obdobia. V sobotu pred syropôstnou nedeľou si Cirkev pripomína svätých, rehoľníkov, pustovníkov, mučeníkov, mužov a ženy, ktorí sa posväcovali pôstom. Pri bohoslužbách sa čítajú ich mená (cca 192). Touto oslavou ich prosíme o pomoc a príhovor, aby sa aj pre nás stal pôst posväcujúcim prostriedkom podľa ich príkladu. Veľký pôst je oslobodením z nášho zotročenia hriechom, z väzenia tohoto sveta. A čítanie z Evanjelia v túto poslednú nedeľu (Mt 6, 14 - 21) uvádza podmienky tohoto oslobodenia. Prvou je postenie a druhou podmienkou je odpustenie.

Táto nedeľa je nazývaná aj nedeľou "O vyhnaní z Raja". Tento názov skutočne sumarizuje celú prípravu na Veľký pôst. Aj my sa podobáme na jeho začiatku Adamovi, ktorý sa zbavil hriechom požehnaného života. Ale Veľký pôst, nám chce tento požehnaný život prinavrátiť.

Prevzaté a upravené z www.zoe.sk

Sestry služobnice Nepoškvrnenej Panny Márie

Dom Spolutr. Bohorod., Lesná 19, Humenné, č. 7755808, 0918189019,

e- mail: sluzobnice@gmail.com, www.sluzobnice.sk**Zažatá lampa**

Matka Tereza z Kalkaty rozpráva: „Raz som navštívila starčeka, na ktorého všetci zabudli. Býval sám v jednej izbe v strašných podmienkach. Chcela som mu vyčistiť dom, ale on povedal: - To je dobré! Nakoniec mi však dovolil, aby som mu upratala a vyčistila izbu. Našla som tam aj starú zaprášenú lampu, ktorá sa povalovala v kúte. Opýtala som sa ho: - Prečo nezažnete lampu? - A pre koho by som ju zažal?! - odpovedal smutne. - Nik ku mne nepríde na návštevu. - A ak by vás niekto prišiel navštíviť, zažali by ste ju? - Áno, ak budem počuť hlas niekoho, kto ma príde navštíviť. Často som za ním posielala jednu sestru. Po niekoľkých mesiacoch mi starec odkázal: - Povedzte matke, že svetlo, ktoré zažala v mojom živote, jasne žiari! Lampa je zažatá! “Každý z nás vie, koľko námahy stojí, ak chceme poriadne upratať svoj príbytok. Už malé deti vychovávame k tomu, aby si vedeli pekne udržiavať poriadok vo svojej

izbičke. Je to pre nás dôležité, aby sme mali zabezpečené tieto základné potreby. Upratovanie vo svojom vnútri, je dôležitejšie, aj keď možno nie je tak viditeľnejšie. My ľudia sa bránime nahliadnuť do svojho vnútra. Možno by sme tam nechtiac našli neporiadok, a to je nepríjemné. Strach nám nedovolí postaviť sa zoči-voči nepokoju vo vlastnom srdci a preto sa snažíme uniknúť kdesi von. A vonku plný netrpezlivosti, chceme všetko zlepšiť u iných ľudí.

Nachádzať pravdu o sebe nám pomôže iba pravé svetlo, a tým je Ježiš Kristus. On vie, čo potrebujeme zmeniť, obnoviť.

Práve toto prevrátenie zaužívaných spôsobov v našom srdci nám pomôže nanovo objavovať novu cestu života. Nebojme sa nechať svietiť Ježiša Krista v našich srdciach, aby Jeho Láska nás doviedla do Jeho večných príbytkov.

Sr. Simeona SNPM

Detské okienko

SUDOKU

5	7				6		4	
		4	9					
	6			8				
9		8	5			7		
		5		7		9		
		2			1	3		5
				4			9	
					9	1		
	9		3				6	8

Vtipy:

Pýta sa kňaz Jožka na hodine náboženstva:

"Jozef, kde bola uzákonená sviatosť manželstva?"

Jožko po chvíli povie: "V raji."

Kňaz sa ho opýta: "Naozaj? A kedy?"

Jožko: "Keď Boh povedal: nepriateľstvo uzákoňujem medzi tebou a ženou..." ☺

Žena celá naradostená príde domov a vraví manželovi: "Dnes som bola v Salóne krásy!"

Manžel na ňu pozrie a hovorí. "A čo, mali zatvorené?" ☺

Sedia dvaja bezdomovci pod mostom a bavia sa:

"Počul som, že je finančná kríza."

"A ako sa to môže dotknúť mňa?"

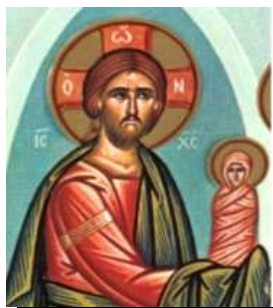
"Máš nejakých známych podnikateľov alebo bankárov?"

"Nie."

"No a teraz budeš mať!" ☺

Príde sliepka do obchodu s elektronikou a vraví: "máte televízor?". "Máme farebný i čiernobiely, malý i veľký", vraví predavač.

"To je jedno", odpovie sliepka. "Len nech poriadne zrní!"

Liturgický program na Mäsopôstny týždeň

Pondelok 21.2.	Prepodobný otec Timotej zo Symbolov. Náš otec svätý Eustatios, arcibiskup veľkej Antiochie	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska * <i>Irena s rod. (60 r.)</i> Sv. liturgia slovenská * <i>Páter Andrej</i>
Utorok 22.2.	Nájdenie úctyhodných pozostatkov svätých mučeníkov v Eugeniu	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska + <i>Ján, Helena, Juraj</i> Sv. liturgia slovenská + <i>Juraj</i>
Streda 23.2.	Svätý hieromučeník Polykarp, smyrniansky biskup	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska + <i>Anna</i> Sv. liturgia slovenská + <i>Ján, Anna, Mária</i>
Štvrtok 24.2.	Prvé a druhé nájdenie úctyhodnej hlavy proroka, predchodcu a krstiteľa Jána	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska * <i>Mária, Helena</i> Sv. liturgia slovenská + <i>Ladislav, Mária</i>
Piatok 25.2.	Svätý Taras, konštantínopolský arcibiskup. Svätý Porfýrios, gazský biskup	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska + <i>Šimon, Štefan</i> Sv. liturgia slovenská + <i>Andrej</i>
Sobota 26.2.	Mäsopôstna sobota – prvá zádušná sobota	6:30 17:00 18:00	Sv. liturgia staroslovienska + <i>zádušná sobota + Hramoty</i> Veľká večiereň Sv. liturgia slovenská + <i>Mária, Michal, Valéria</i>
Nedeľa 27.2.	MÄSOPÔSTNA NEDEĽA – o Kristovom súde	7:30 9:00 11:00 17:15 18:00	Sv. liturgia slovenská * <i>Andrej (50 r.)</i> Sv. liturgia staroslovienska za veriacich Sv. liturgia slovenská * <i>Jozef, Iveta, Lukáško</i> Malá večiereň Sv. liturgia slovenská * <i>Mária (85 r.)</i>

Liturgický program na Syropôstny týždeň

Pondelok 28.2.	Prepodobný otec a vyznávač Bazil. Prepodobný otec a vyznávač Prokop Dekapolita	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska * Anna s rod. Sv. liturgia slovenská * Mária s rod.
Utorok 1.3.	Svätá prepodobná mučenica Eudokia	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska * Mária s rod. Sv. liturgia slovenská * Miroslav * Adamko, Veronika
Streda 2.3.	Svätý hieromučeník Teodot, kerynejský biskup	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska + Júlia Sv. liturgia slovenská * Marián, František s rod.
Štvrtok 3.3.	Svätí mučeníci Eutropios a jeho spoločníci Kleonik a Bazilisk	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska + Jozef Sv. liturgia slovenská + Andrej, Ján, Mikuláš, Ondrej, Ján
Piatok 4.3.	Prepodobný otec Gerasim od Jordána PRVÝ PIATOK Zdržanlivosť od mäsa	6:30 18:00	Sv. liturgia staroslovienska * ctiteľia Božského srdca Sv. liturgia slovenská + Šimon (panychída)
Sobota 5.3.	Syropôstna sobota Svätý mučeník Konón	6:30 17:00 18:00	Sv. Liturgia staroslovienska + Michal Veľká večiereň Sv. liturgia slovenská + Michal, Mária, Štefan, Mária, Viera
Nedeľa 6.3.	SYROPÔSTNA NEDEĽA – o vyhnaní Adama z raja Štyridsiati dvaja svätí mučeníci z Amoria	7:30 9:00 11:00 17:00 18:00	Sv. liturgia slovenská * Ján, Darina (25 r. manželstva) Sv. liturgia staroslovienska za veriacich Sv. liturgia slovenská * Michal, Jozef, Jozef Pôstna večiereň Sv. liturgia slovenská * Gustáv (10 r.)

Kontakt

**Gréckokatolícka cirkev – protopresbyterát Humenné.
Farnosť Zosnutia Presvätej Bohorodičky
Osloboditeľov 28, 066 01 Humenné**

Telefón: kancelária: 057/ 775 3628

farár: 057/ 788 9061

kaplán: 057/ 788 9060

WEB: www.grkat.he.sk/uvod

e-mail: úrad: humenne@grkatpo.sk
dekan: martinzlacky@centrum.sk
kaplán: hrib.peter@gmail.com
kaplán: mikulas.fejko@gmail.com

Úradné hodiny

Pondelok, streda, štvrtok: 8:30 – 10:00 / 13:30 – 15:00

Utorok, piatok: 8:30 – 10:00

Na prvý piatok a cirkevné sviatky je kancelária zatvorená.

Prosíme vás o dodržanie podmienok:

- ak žiadate **KRST** - minimálne 2 týždne vopred;
- ak žiadate **SOBÁŠ**

1) a máte všetky iniciačné sviatosti

- krst, myropomazanie, sv. prijímanie - minimálne 2 mesiace vopred;

2) a niektorá z nich Vám chýba - minimálne 4 mesiace vopred;

LITURGIE – úmysly na Božské liturgie prijímame *iba v cerkvi*.

KRSTNÝ, SOBÁŠNY LIST – je možné vyžiadať si aj telefonicky a vyzdvihnúť si ho na ďalší deň.

Nech dobrý Boh odmení požehnaním každého,
kto prispeje na dobrý účel akýmkoľvek finančným darom.

Číslo účtu farnosti: 0086909038/0900

SME TU PRE VÁS

Informačno-formačný časopis farnosti Zosnutia Presvätej Bohorodičky v Humennom

Dobrovoľný príspevok

Pre vnútornú potrebu vydáva: Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Humenné

Zodpovedný za vydanie: o. Martin Zlacky, o. Mikuláš Fejko